

Miroslav Balcar

Pan Miroslav Balcar se narodil 11. 10. 1932 v Liberci. Dětství prožil v bývalé Dlážděné ulici společně s rodiči a starší sestrou.

V roce 1938 nastoupil do první třídy v Masarykově škole. Rodiče pana Balcara byli velcí sokolové, ty Němci neměli rádi, proto se rozhodli sbalit se a odjet, ale problém byl, že jeho sestru srazilo auto pana Porscheho. Měla vnitřní zranění, a tudíž se jejich odjezd ztížil a oddálil.

Vše pak proběhlo velmi rychle, brali si jen to nejnnutnější, hlavně peřiny. Jeli malým autem i s prarodiči Šídovými. Tatínek je odvezl do Ctiměřic, ale musel se vrátit zpět do Liberce kvůli mobilizaci.

Do Semčic (vedlejší vesnice) nastoupil pan Balcar i se svou sestrou do školy. V Ctiměřicích nepobyli moc dlouho, okolo Velikonoc 1939 se i s tatínkem přestěhovali do Mladé Boleslavi. Protože rodiče byli sokolové, dostali ubytování v boleslavské sokolovně.

O prázdninách onemocněl zánětem mozkových blan. Musel zůstat po zbytek léta v nemocnici. Rodiče mu museli shánět jídlo, které nebylo zas tak jednoduché získat. Nakonec to ale zvládl bez následků.

V Mladé Boleslavi vystřídal ještě další školy, kde skládal zkoušky na gymnázium.

Když se Němci vraceli z fronty ve Francii, obsadili také sokolovnu, ve které rodina Balcarových bydlela. Co nám pan Balcar povídal, Němci se k nim nechovali nijak špatně. Jednou mu prý jeden Němec dal míč a kus chleba.

Zažil také bombardování Boleslavi. Byli v parku, tatínek k nim přiběhl, schovali se do sklepa, kde byli dvě hodiny. Když vylezli ven, našli kusy střepein se sovětskými značkami, ale neřešili to.

Začátkem května oslavovali konec války. Příjezd zpět do Liberce byl překvapivý, dům ve kterém dříve žili byl neobyvatelný, takže si museli najít nějaké jiné místo na bydlení. Tatínek od někoho zaslechl, že se uvolňují německé domy. Rodina se do jednoho z nich nastěhovala. Zde bydlí pan Balcar dodnes.

Po návratu do Liberce začal navštěvovat gymnázium, kde v roce 1951 maturoval. Vystudoval Vysokou školu stavební v Praze a poté Vysokou školu ekonomickou, k jejímuž studiu ho komunisté přinutíli.

Po studiích se vrátil do Liberce a oženil se. S manželkou vychovali 2 děti. Jeho žena byla učitelkou a pan Balcar byl stavitelem silnic.

Byl členem KSČ. Zjistil však, že je vše jinak, a proto ze strany vystoupil. To ovšem nezůstalo bez povšimnutí, měl pracovní postihy a nemohl cestovat. I přesto se do zahraničí podíval, protože jeho žena dostala vízum na cestu do Jugoslávie. Srpen 1968 byl nepříjemný tím, že se s rodinou vraceli ze Slovenska. Jeli pár minut před armádou Sovětského svazu.

Po revoluci v roce 1989 začal pracovat ve firmě svého syna. Tato práce byla jeho poslední. Dodnes žije spokojeně v Liberci.

